

Radar

1967

Hlas zvonů táhne
nad závějí
a pak kdes v dálce
zaniká...
Jsou vánoce
Bůh přišel mezi nás
kéž tento den
přinese každému z Vás
pokoj
štěstí
milost!

"Když císař Augustus vydal rozkaz, že se všichni lidé musí dát zapsat, odešel každý do svého města, aby se tam přihlásil. Protože Josef byl z rodiny Davidovy, odešel do Davidova města, které se jmenuje Betlem, aby se tam přihlásil spolu s Marií. Když tam byli, přišel čas, kdy Maria přivešla na svět svého syna. Zabalila jej do plénky a položila do jeslí, protože nebylo pro ně místa v hospodě. V té krajině byli pastýři na poli u svého stáda. Náhle stál před nimi anděl Páně. Oni se velmi báli. Anděl jim však řekl: "Nebojte se! Neboť vizte, zvěstuji vám velikou radost: Dnes se vám v Davodově

městě narodil Spasitel, Kristus Pán. Najdete dítě zabalené v plenkách, které leží v jeslích." A najednou se u anděla objevilo velmi mnoho andělů z nebe. Chválili Boha a říkali: "Chvála Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem."

Tu si pastýři mezi sebou řekli: "Pojďme do Betléma a podívejme se, co se stalo!" Odešli tam a našli Marii a Josefa a dítě, které leželo v jeslích. Když je uviděli, vyprávěli co jim anděl o tom dítěti řekl. Pak se pastýři vrátili a chválili Boha, protože uslyšeli a uviděli, co jim bylo řečeno."

/Písmo svaté v obrazech/

Moji drazí!

Dovolíte mi, abych vás tak tentokrát oslovil, a pokusil se těmi slovy obnovit naše radarové přátelství. Víím, že jste na toto číslo čekali dlouho. Jak dlouho vlastně? Mohl bych vám to povědět, ale stydím se. A při tom jste na mne naléhali na táboře, v dopisech se opakovalo stále častěji: Co dělá Radar? Kdy vyjde Radar? Nezapomeňte na Radar! Dokonce i P. Vojtěch - a to byl ten poslední úder - mi se vší autoritou napsal: "Tebe bych opravdu prosil, aby ses věnoval tisku pro mládež. Z mnoha stran reklamují Radar!"

Sebral jsem tedy všechny své odpočaté síly a vrhl se na to. Okolnosti mi sice příliš nepřejí, neboť se mi do práce pletou jiné záležitosti, ale k nápravě dojít musí!!! A toto bude první krok. Druhý však musíte udělat vy svými dopisy, aby se další číslo nemuselo omezit na tak ubohých 16 stránek! Čekám tedy o vánocích a po vánocích celou haldu dopisů! - Při této příležitosti také upozorňuji na naše poštovní číslo: 10090 FOLIZZO.

V tomto čísle a snad i v následujících, to záleží na okolnostech, najdete i sem tam nějaký ten řádek německy a francouzsky. Myslím, že tím potěšíme i ty naše přátele, se kterými jsme se seznámili na táboře a kteří česky číst a psát ještě nemohou. Může to ale pro ně být povzbuzením, aby pokračovali ve studiu naší mateřštiny a mohli se tak později přihlásit i s originálními českými příspěvky.

Mám tu po ruce řadu dopisů a námětů, o kterých bych se měl také zmínit, ale jejich data už jsou tak stará, že by to byla pro mne jen ostuda. Tak Petr Mišurec mi poslal zprávu o zimním zájezdu do Alp. Podnikli jej ale s P. Kučerou v lednu a tak s ní musím počkat až do příštího čísla. Pak vynechám letopočet /1967/ a uveřejním ji jako tu nejnovější senzaci! A všichni ostatní, kteří se také cítí poškozeni mým dlouhým mlčením, si snadno domyslí, co se stalo i s jejich dopisy.

Zvláštní zmínku tu musíme věnovat Boriánce Vodeničarové /"Sisinko, kde jsi?"/. Hned po návratu domů nám poslala svůj prázdninový Radar i s dodatkem rodičů. A jak jsme v zápisníku slíbili /na str. 2/, posíláme Boriánce spolu s tímto číslem za odměnu krásnou knihu.

Na konec si nechávám tuto novinku z Francie: Christina, Anuška, Karel, Stanislav a Vladimír Vasákovi nám s radostí oznamují, že se jim 22. září narodil bratříček Jan. Jak se to sluší, přejeme Jeníčkovi hodně radosti ze života. A proč by ne, když okolo sebe bude stále vidět tolik usměvavých tváří svých sourozenců! Šťastnému tatínkovi a mamince pak přeje-
me, aby pro ně každé z jejich dětí bylo pravým Božím požehnáním!

Doufám, že jsem toho příliš nezapomněl a mohu tedy již jen přidat svůj podpis a čekat na vaše lásky- a láníplné dopisy!

Váš nejoddanější

P. Ladislav

Štěňátko

Do vánoc je sotva měsíc a maminka se ptá Adélky, co si přeje od Ježíška.

- Mámo, chtěla bych pejska, víš, aby byl chundelatý, takový, jako má Barbora od naproti. Hráli by si spolu a zvykl by si jezdit s námi v autu.

Máma neslibuje nic.

- Pes není hračka, Adélko. Je to kamarád na dlouhá léta. Musila by ses o něj starat, a o to bys měla míň času na úkoly, na čtení, na pomoc rodičům a na hraní. Ale uvidíme, až jaké budeš mít vysvědčení za čtrnáct dní.

- - -

Štedrý den je přede dveřmi. Adélka měla samé jednotky. Skončila jí škola před vánocemi a dnes jede s mámou do hlavního města nakupovat na svátky. Ulice jsou přeplněny, rozsvěcují se výklady, Adélka neví, kam se dívat dříve. Na ulici je hluk, až zaléhají uši. Děvče se drží mámy, aby se neztratilo.

- - -

- Mámo, slyšíš, kňučí tu někde štěňátko!

Maminka pospíchá, den je krátký, cesta do města trvá půldruhé hodiny rychlé jízdy, a slíbila, že bude doma před šestou. Má připravovat večeři. Adélka však nedá, táhne mámu zpět a zastavuje ji před skříní na odpadky, takovou, jaká je na každém rohu ulice velkoměsta. Je z plechu, uzavřená. Odpadky se do ní házejí otvorem, nad kterým je zavěšeno houpací víko.

- Mámo, poslouchej.

Měla pravdu, mezi odpadky je štěňátko, sotva třínedělní, celé špinavé, ale pěkně chundelaté. Třese se zimou a volá svou mámu. Kolem stojí lidé a Adélka nestačí vysvětlovat:

- Slyšela jsem něco kňučet, ale má ma mně nechtěla věřit. Když jsme otevřely víko, našly jsme pejska. Byl zabalený v novinách. Mámo, viď, že si ho smím nechat?

- Kdo ho tam asi dal; byl to jistě zlý člověk, říkají si lidé kolem.

Ale Adélka neposlouchá. Je skautka a vzpomíná si, co se učily o zaběhlých zvířatech; ví, že první cesta bude ke zvěrolékaři. Je si ale jista, že prohlídka dopadne dobře a že našla věrného kamaráda na dlouhá léta.

Jana Šeborová.

Moésie

Jak je možno každoročně konstatovat, působí ovzduší údolí Casies zcela mimořádně na citlivého ducha našich mladých i starých básníků. Podrobné prozkoumání tohoto zjevu přenecháme odborníkům. My se spokojíme s tím, že v tomto a v následujících číslech Radaru otiskneme ty "nejzdařilejší" poetické výlevy. Začínáme s výjimkou, totiž s písní v německé řeči. Nápěv pošle na požádání a za pouhou úhradu autorských práv EVA HOUDKOVÁ.

WANDERLIED

- 1/ Wir wandern über Felder
und durch die kühlen Wälder,
Es blühet unser Glück;
Wir ziehen mit der Sonne,
mit frohbeschwingter Wonne,
mit freiem offnem Blick.
- 2/ Am Morgen, wenn die Sterne
verblassen in der Ferne,
dann ist die schönste Zeit.
Wir singen frohe Lieder,
vom Berge hallt es wider,
daran man sich erfreut.

- 3/ Der Himmel uns begleitet
und unser Herz sich weitet
mit fröhlichem Gesang.
Der Blumen sanfte Düfte,
sie steigen in die Lüfte,
empor vom grünen Hang.
- 4/ Wir wandern in die Weite,
das Singen uns begleite
und alles in uns lacht.
Im morgendlichen Tauen,
des Schöpfers Werk wir schauen,
es strahlt in voller Pracht.

Milý Radare!

Eva Houdek.

Chci Ti říct, že se mně na letošním táboře líbily večerní besídky a procházky na borůvky. Také jsme sbíraly houby se sestrou Annou a žádá z nás se neotrávila /!?!/ Jestli budeš přesný a pravidelně nám budeš docházet, tak Tě příštím rokem pozvem na houbovou praženici!

Tvoje

Anička Krulišová.

Děkuji Ti srdečně za pozvání. Na tábor se podívám velmi rád, a tu praženici také sním, ale až se přesvědčím, jaké houby do ní dáváte!

RADAR.

Stojím nad rebusem a nevím, jak jej rozluštit: Christina Vasáková mi poslala velmi zdařilý popis jejich cesty domů. Háček je ale v tom, že celá tato dlouhá reportáž je psaná perfektní francouzštinou, se kterou by si asi většina z vás nevěděla rady. Přeložit podobný článek znamená jej připravit o jeho půvab. Stačí jen připomenout, že kromě francouzštiny užívá i češtiny /"Nástup", "Děkuji pěkně"/, němčiny /"Früh am Morgen", "Nach Strasbourg", "Zum Engel", "Wiener Schnitzel"/, angličtiny /"Thank you"/.

Z reportáže se dovídáme, jak "Soeur Viera vient nous tirer du lit non pas avec le retentissant "Nástup", mais en nous secouant doucement. Ma "chère soeur" Anuška se již obléká /co asi mají znamenat ty uvozovky u "drahá sestřička"?/. Kradmé loučení s těmi, co již nespí, pak snídaně a v "téměř plačtivém prostředí" se dává všem "Na shledanou".

Tatínek se tuží jako šofér a tlumočník zároveň: česky, francouzsky, brzda, francouzsky, spojka, rychlost, česky a tak stále dokola až na Brenner. Men

ší zdržení na hranicích. Rakousko a jeho vydatné pohoštění s "Wiener Schnitzel" "Zum Engel". Další cesta ubíhá za všeobecného veselí: "Les chants se succèdent indéfiniment dans la voiture, nous, ma soeur et moi, chantons des chants tchèques bien à la française et les tchèques pareil avec les chansons françaises surtout avec "tan, tan". Liechtenstein - přes Švýcarsko /ale žádnou čokoládu!/ až do Bazileje. Kilometry ubíhají, Colmar je před námi a brzy i tatínek a bratr sestřiček Machových. Posledních 50km se zdálo věčností. "Anuška et moi nous songeons aux bons petits plats français de maman et nos frères, mêmes, nous paraissent des anges!" I toho senaši poutníčci dočkali: dům, maminka, babička, bratři: "Youpi - Na shledanou.....!"

- - -

A ještě dodám, že i Anuška nám poslala pěkný dopis. Potěšilo ji, že jsme se na táboře naučili i francouzské písničky "Azor" a "Feu gaulois". rochlubila se nám se svými třemi českými panenkami, z nichž jedna se jmenuje opravdu po česku Mařena. Snad se příště dovíme, kolik to s nimi má práce a starostí!

V besídce

Z vídeňské besídky tu máme několik zpráv, které stojí zato, aby se o nich dověděla i širší veřejnost.

Tak např. na jedné z obvyklých sobotních schůzek se chlapci a děvčata rozdělili do čtyř družin:

Mušketýři - heslo: Jeden za všechny,
všichni za jednoho!

Astronauti - heslo: zatím je hledají ně
kde na Mléčné dráze!

Orlice - heslo: S chutí do práce.

Sokolky - heslo: Bez práce nejsou koláče!

Z ankety o tábore se dozvídáme, že Pašeráci a Honba za pokladem byly ty nejzajímavější hry. Chuť do hry /a do jídla/ podněcovalo nejvydatněji kuře, řízky a ovoce. Podle návrhu jedné družiny by měl být program tábora následující:

Budíček	10 ^h
Oběd	12 ^h
Odpoledne do lesa na borůvky	
Večere	19 ^h
Film	
Volno hodně dlouho.	

Byl by takový program přijatelný?

Z jiných pramenů se nám pak hlásí, že se nacvičuje dokonce divadelní hra "Chudý Ježíšek", ve vydání upraveném pro tuto příležitost Sisou Foltinovou. O potlescích a nadšení, jež tato hra vzbudí v celé Vídni, vás budeme informovat v dalších zprávách.

Ostatní volný čas, pokud jej nezabere Marta Brousková svými vědeckými quizy, věnují děti přípravě vánočních blahopřání.

Je mi líto, že jsem do tohoto čísla nemohl pro nedostatek místa dát i zprávy z tábora v Norsku. Postižení přijdou na své příště, tím spíš, pošlou-i i jeho účastníci své osobní dojmy a zážitky!

DOZVUKY

Mezi nezapomenutelné postavy chla-
peckého tábora patří beze sporu Georges
/Mosca!/
a Lucien. Své dojmy z tábora
zhusílili v několika řádcích svých dopi-
sů:

"Georges se souviendra toujours de
la journée des Dolomites et aussi de son
mal au pied!" /- nezapomenutelný výlet
do Dolomit a bolavý palec!/
/

"Je crois que l'an prochain je re-
viendrai à Casies en voiture accompagné
de mes parents car la colonie m'a beau-
coup plu." /- Lucien se již chystá na
příští léto, tak se mu to v Casies líbi-
lo!/
/

MICHEL DOBRITCH svěřil redakci ná-
sledující poselství:

Pro Pavlu:

"V Casies se mi líbilo a chci přijít
i příštího roku. Doufám, že přijdeš i Ty!"

Pro Jendu Horáka:

"Velmi jsem se v Casies pobavil a
přijedu i příštího roku. Doufám, že i Vy
budete s námi!"

